

Den højtærede Indenrigsminister omtalte Skibsfartens Bidrag og anslog det til 40 à 50 Mill. Kr. eller maaske endnu 10 Millioner mere. Ministeren karakteriserede ved samme Lejlighed det, der her var Tale om at yde fra Landbrugets Side, som noget minimalt. (Indenrigsministeren [Rode]: Nej!). Det forekommer mig dog, at Ministeren stillede de to Forhold overfor hiranden og ytrede, at det kun var et meget ringe Beløb, kun en Syvendedel af Landets Høst, det her drejede sig om, at Landbruget skulde afgive. Jeg havde det Indtryk af Ministerens Udtalelse, at han værdsatte Skibsfartens Bidrag langt højere end det, der her var Tale om fra Landbrugets Side. Jeg beklager denne Udtalelse af den højtærede Minister, ikke fordi han derved efter mit Skøn har værdsat Landbrugets Bidrag for ringe, men fordi Ministeren derved paa Forhaand stiller sig svagere i den Forhandling, der skal føres med Rederne om en yderligere Nedsættelse af Fragterne, navnlig naar vi ved, at det udtrykkelig er betinget fra Redernes Side, at de paa ingen mulig Maade vilde være med til at give Fragtnedsættelse til Ting, der kunde tjene Landbruget i dets Produktion. Det, de vilde være med til at nedsætte Fragten for, var kun Majs til Ombytning af det Brødkorn, som alle skulde bruge. Nu er det ikke afgjort paa Forhaand, at denne Fragtnedsættelse repræsenterer 40 à 50 Mill. Kr. Det vil formentlig kun være Tilfældet, hvis ikke Konkurrencen og Frigivelsen af Tonnage i Aarets Løb bringer en Nedgang i Fragtpriserne, og derom næres der vistnok stor Forventning. Men man vil forstaa, at en Fastlæggen af Fragten til 100—120 Kr. pr. Ton ikke vil komme til at repræsentere hverken 40 eller 50 Mill. Kr., hvis den normale Fragt, der kan faas i det aabne Marked, gaar ned paa et lignende Beløb. Jeg siger derfor, at det er for tidligt at takke Skibsfarten for det Tilsagn, der er givet. Det skal anerkendes, at man fra den Side har vist Forstaaelse og ogsaa er villig til at deltage; men netop paa dette Tidspunkt at anslaa det, der ydes, til saa stort et Beløb synes mig uheldigt.

Det andet centrale Punkt i Indenrigsministerens Udtalelser var Centralkontoret der skulde have til Opgave at skaffe Landet Tilførsel af Fodermidler og Oliekager. Her lagde den højtærede Indenrigsminister et særligt Ansvar paa det Flertal i det staaende Landbrugsudvalg, som har nægtet sin Medvirkning til denne Centrals Fortsættelse. Jeg hører til dem, der oprindeligt meget nødig gik med til Centralens Oprettelse,

thi allerede dette, at Ønskerne herom kom fra Handelens Side, gjorde mig noget betænkelig. Det stod for mig, som om det, man derigennem vilde sikre sig imod, var Tab som Følge af Pristald. Jeg har altid ment, at Konkurrencen gav øget Mulighed for at faa Varer, og det var min Opfattelse, ved denne Centrals Oprettelse, at dette, at monopolisere Indkøbene, ikke vilde øge Landets Udsigter til at faa Varer, ja, det vilde end ikke, naar vi stod overfor faldende Priser, øge Udsigten til at faa billige Varer; det er jo det, man fra anden Side har hævdet. Det synes mig, at naar man ser paa det, som man kan overse det nu, har min Betragtning ikke vist sig urigtig paa dette Punkt.

Det første, det gælder om, er at faa undersøgt, om der nu er tilført og kan forventes tilført tilstrækkeligt til Ombytning med Brødkorn. Jeg staar her med den sidste Opgørelse fra det nævnte Kontor, den af 1. August; her oplyses, at det samlede Indkøb indtil September—Oktober andrager 170 000 Tons. Det opgøres saa, hvordan de fordeler sig. Der er ankommet 23 000 Tons, der er svømmende 45 000, der er under Indladning 20 000, og der er uafladet disponibelt til Afskibning i September—Oktober 82 000. Jeg vil nu se bort fra de 23 000, der er ankommet, idet de formentlig er flydt ud i Forbruget og derfor ikke vil kunne tjene til Brug ved Ombytningen. Der bliver da tilbage det svømmende, det, der er under Indladning, og det uafledede; det giver 147 000 Tons. Af kyndige Folk paa dette Omraade er det sagt, hvad der for Resten blev bekræftet af den højtærede Indenrigsminister, at der i Løbet af 8 Maaneder med de 133 000 Tons Tonnage, der er stillede til Raadighed, kan hjemsejles 230 000 Tons. Det giver 377 000 Tons. Den hjemlige Produktion af Oliekager andrager 1 Million. Jeg kan derfor forstaa, at det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) har Ret til at fastholde sin tidligere fremsatte Udtalelse om, at vi rettidig kunde forvente tilført 4½ Mill. Tønder, og det er, efter de Oplysninger, der foreligger, inden Juli Maaned næste Aar. Jeg beder navnlig her taget i Betragtning den hjemlige Produktion af Oliekager, som ved Ombytningen vil spille en overordentlig Rolle. Jeg synes derfor vedblivende, Forudsætningerne er til Stede for at kunne byde fuld Ombytning.

Jeg maa dernæst gøre et Par Bemærkninger om, hvorvidt det er rigtigt, at den Omstændighed, at det staaende Landbrugsudvalgs Flertal ikke har ønsket denne Central fortsat, har gjort, at der er